

Heid Cat zondag 6

Het Evangelie 1 inhoud 2 aanbod 3 gebruik

Gemeente,

Hoe weet ik of de Heere Jezus mijn Middelaar is? Over deze vraag gaat het vanavond. Eén van de allerbelangrijkste vragen. Hoe weet ik dat Jezus voor mij gekomen en gestorven is? Dat Hij ook mij geschonken is tot mijn eigendom. Dat ik Hem hebben mag, tot Hem mag komen.

Het kan zijn dat je die vraag nooit hebt gesteld. Dat je ervan uitgaat. Waarom zou Hij niet voor mij zijn? Ik kan me niet voorstellen dat Hij mij niet zou willen hebben. Dat we ervan overtuigd zijn op grond van eigen kwaliteiten. En wij willen Hem dienen en er voor Hem zijn, dus waarom zou Hij je niet willen hebben? Een overtuiging die niets met geloof te maken heeft. Maar met eigendunk. En daarom bedrog is. En zal blijken te zijn als op de jongste dag die gronden onder ons vandaan geslagen worden. Want al onze kwaliteiten zijn ondeugdelijk en kunnen niet bestaan voor God. En nooit als reden dienen waarom God ons zou aannemen.

Hoe weet ik het dan? Dat Jezus mijn Middelaar is. Dat ik welkom ben bij Hem? Het antwoord is duidelijk in antwoord 19. Uit het Heilig Evangelie. Daaruit weet ik dat Hij mij geschonken is. Dus allereerst noteren we dat er niet staat dat ik dat weet uit een bijzondere ervaring. Uit een visioen, of uit een enorme lichtglans die ik voelde in mijn hart. En toen dacht ik: ja, Jezus wil mij hebben, ik mag Hem de mijne noemen. Wie daarop wacht, wacht vaak eindeloos. En moedeloos. Of het moest zijn dat God in Zijn bijzonder goedheid zoiets toch erbij geeft om je over al je ongelooft heen te tillen en te wijzen op de echte grond.

En die echte grond is: het heilig Evangelie. Daaruit weet ik dat Hij ook mij geschonken is. En schenken dat bestaat uit twee kanten: aanbieden en aannemen. Schenken is aanbieden van Gods kant en aannemen van mijn kant, gewerkt door Gods Geest. In het Evangelie wordt Jezus dus aangeboden. En het Evangelie vinden we als goud in heel de mijn van de Bijbel. Het Evangelie zegt dat er bij God in Jezus Christus zaligheid is. Je zou kunnen zeggen: het Evangelie is het dienblad waarop Jezus ons wordt aangeboden. En elke preek is verkondiging van het Evangelie. In elke preek klinkt het Evangelie. Het aanbod van Jezus Christus voor elke zondaar. Aan ons allen.

1 inhoud

En dan gaat het om die Jezus, van Wie zondag 5 en 6 gesproken hebben. Dan moeten we dat goed formuleren. Er wordt wel eens zo gezegd: dan biedt God je in Jezus de hemel aan. En ja, wie zou dat niet willen, wie wil er niet naar de hemel toe? Maar dan moeten we dat wel in het goede verband zien: de hemel is niet los verkrijgbaar. De hemel is het einddoel van Jezus' werk. De voltooiing, de volkomen verlossing. En di verlossing begin hier en nu en bestaat uit twee delen: Jezus, Die als Middelaar twee dingen doet: Hij verlost van schuld en vloek en Hij geeft een nieuw hart. Dat biedt God in Jezus aan. Met die prachtige tekst uit I Corinthe 30 van antwoord 18. Jezus Die ons is geschonken tot rechtvaardigheid en heiligmaking. Rechtvaardigheid: wegneming van mijn schuld en vloek en toerekening van Jezus gerechtigheid. Heiligmaking: een nieuw hart met nieuwe verlangens en nieuwe wandel. En dat eindigt dan in de volkomen verlossing: de hemel, waar ik volmaakt heilig God zal dienen zonder zonde. En dat is de wijsheid die voorop staat: dat ik dat weet en dat versta.

Deze Jezus wordt in het Evangelie, in de prediking ons aangeboden. Deze Jezus mag u hebben. En dat is een totaalaanbod. Dat is er de rijkdom van. Jezus biedt niet alleen verlossing van je schuld aan, maar ook een nieuw hart en leven. En niet alleen een nieuw leven, maar ook verlossing van schuld en vloek. Dat is de rijkdom én de ergernis. De ergernis dat ik Jezus niet uiteen kan scheuren. Dat doe ik als ik niet naar de hel wil, niet verloren wil gaan. Bang ben voor straf en bidt om vergeving. Maar ik wil ook tegelijk blijven leven zoals ik doe. Ik wil niet van mijn leventje afstand doen. En ik bid wel trouw en steeds om vergeving van mijn zonden, maar ik wil ook met mijn zonden verdergaan. De schuld breng ik bij Jezus, maar de zonde houd ik buiten schot. En ik wil een halve Jezus hebben. Ik scheur Hem uiteen. Daar bedrieg je jezelf mee. Dat kan niet: om vergeving bidden terwijl je wilt blijven zondigen. Dan geldt: het gebed van de goddeloze is de Heere een gruwel.

Of andersom: ik wil wel God dienen. Ik wil voor Hem leven. En ik bid Jezus dat Hij mij kracht wil geven, wil sterken en helpen. Dat nieuwe hart en nieuwe leven wil ik wel, maar..... ik houd mijn schuld verborgen. Daar wil ik het niet over hebben. Over mijn verleden en mijn schuld die ik heb en het oordeel dat ik verdien. Daar moet God niet op terugkomen en dat moet Hij allemaal niet overhoop gaan leven. Ik wil gewoon nu beginnen met God dienen en niet terugkijken en naar binnen kijken. Dat kan niet. Dat is Jezus in tweeën scheuren. Dat is jezelf willen handhaven, niet echt door de knieën willen. Niet alles schade en drek leren achten. Niet ontdekt willen worden aan eigen onmacht en verdorvenheid. Dat

kan niet. Dan ben ik nooit in de schuld gekomen en nooit failliet gegaan voor God. Wie hoog van ogen is, is de HEERE een gruwel.

Het Evangelie biedt de volle Jezus aan. Het volle Evangelie: Jezus, die van schuld en vloek verlost en een nieuw hart en leven schenkt. Aangeboden in het Evangelie. En dat wordt in de heilige Doop nog onderstreept en verzegeld. Waarbij je naam persoonlijk genoemd is: jij mag deze Jezus hebben. Deze Jezus wordt jou aangeboden. U mag Hem aannemen! Helemaal, zoals Hij is

2 aanbod

En dat Hij ook u en jou wordt aangeboden dat blijkt wel uit het vervolg van antwoord 19. Want dit Evangelie, dat God in Jezus verlossing van schuld geeft en een nieuw hart en leven, dat is geopenbaard in het paradijs.

Geopenbaard, dat is zoveel als: onthuld. Dus dat betekent: het was er al, alleen nog niet onthuld. Zoals een standbeeld dat op een jubileumdag onthuld wordt. Op die datum wordt het onthuld. Maar dat betekent: het stond er al eerder en langer, alleen toen nog met een doek eroverheen zodat je het niet zien kon. Dus het Evangelie werd onthuld in het paradijs, maar was er al eerder, al langer. Dat had God dus puur uit Zichzelf bedacht. Zonder en voor dat er iemand om had gevraagd. Puur vanuit Gods hart opgekomen, omdat Hij het wilde. Het Evangelie is geen antwoord op de vraag van zondaren, maar is Gods vraag die antwoordt van zondaren moet hebben.

Dat blijkt ook wel als het Evangelie onthuld wordt in het paradijs. In dat woord tegen de slang, de duivel: Ik zal vijandschap zetten. De ondergang van de satan wordt aangekondigd door Iemand Die Zelf zwaar lijden zal. En dat klinkt als Adam en Eva net zijn weggevlucht voor God, niet naar Hem toe, maar van Hem weg, en net de schuld hebben afgeschoven. Adam op Eva, Eva op de slang. Zo staan Adam en Eva erbij, als zondaren die niet verder komen dan wegvlugten en schuld afschuiven. Maar zij mogen het Evangelie horen. God biedt in Jezus zaligheid aan: verlossing van schuld en nieuw leven.

Daarna hebben aartsvaders en profeten het aangekondigd. Profeten, staande temidden van een ontaard volk dat de afgoden diende. Maar zij mochten horen: God biedt in de Messias verlossing van schuld en nieuw leven aan. En ten laatste is het vervuld door Gods eniggeboren Zoon. Alles wat geopenbaard en aangekondigd was heeft Jezus vervuld. Het Oude Testament is de profielschets en Jezus past daar precies in, voldoet helemaal en brengt hem helemaal ten uitvoer. Daarom kun je uit het Oude Testament ook zoveel over Jezus leren en ontdekken Wie Hij is. Het is de profielschets die Hij helemaal vervuld. Dat wilde Hij. Over dat

wonder dachten we vorige week na. Dat Hij dat wilde, mens wilde worden om te kunnen lijden en sterven.

De rode draad is: God biedt Jezus ieder aan. En dat gebeurt in het heilig Evangelie. Het Evangelie is heilig. Dwz.: het staat onder hoogspanning. Het doet geweldige dingen. Zoals hoogspanning geweldige dingen doet: steden en dorpen verlichten. Het Evangelie verlicht hele volken en volksstammen. Maar als de hoogspanning verkeerd gebruikt, dan vallen er doden. Als je het Evangelie verkeerd gebruikt veracht, verwerpt, dan vallen er doden, eeuwige doden. Het heilig Avondmaal is heilig. Tot enorme zegen, maar je kunt je ook een oordeel eten en drinken. Het Evangelie is heilig: tot enorme zegen, maar je kunt je ook een oordeel horen en luisteren. Dan maar wegblijven, dat ik dat risico niet loop? Nee, dat redt me zeker niet, komen te horen, maar dan biddend om de Heilige Geest en luisteren of mijn leven ervan afhangt.

Maar de rode draad in dit alles is: Jezus is gekomen omdat God het wilde. Van God uit. God is gewillig om in Jezus verlossing van schuld en nieuw hart en leven te geven. En het kernpunt hiervan is dan: God is gewillig om zondaren, wie ze ook zijn, dus u en jou zalig te maken. Hij is gewillig, en Hij hoeft niet gewillig gemaakt te worden. Ik hoef God niet gewillig te maken. Hij is gewillig en biedt mij Jezus aan en ik mag Jezus mij toeëigenen. Ik hoef de Heere niet gewillig te maken door te denken: ik moet toch veel bidden, en lang bidden en dan zegt God een keer: ja, nu mag je Mijn Zoon hebben. Ik hoef Hem niet gewillig te maken door te strijden en mijn best te doen. Net zolang totdat de Heere laat merken: ja, nu, nu mag je Jezus hebben. Als je daarin zit, dan zit er iets grondig verkeerd. Als je in een gedachtenspiraal zit: ik wil zo graag zalig worden, maar hoe krijg ik God zover dat Hij het ook wil. Wanneer heb ik daar genoeg voor gedaan, genoeg voor gebeden en gezocht, genoeg voor gewerkt en gestreden? Alsof ik gewillig ben, en ik moet de Heere gewillig zien te maken. Ik hoef de Heere niet gewillig te maken. Hij is het al! Hij biedt mij in Jezus verlossing van schuld en nieuw hart en leven aan. Hij wil het aan mij kwijt. Hij is gewillig. En ik beledig God als ik denk dat Hij dat niet is en nog gemaakt moet worden. Dan denk ik kwaad van God, dat Hij zondaren niet zou willen zaligmaken. En dat alleen zou willen en pas zou willen als zij Dat is een slag in Gods gezicht, miskening van Zijn gewilligheid. Hij is gewillig, en Hij maakt er werk van om mij gewillig te maken. Het zit niet vast op Hem, maar op mij. Hij maakt mij gewillig om zalig gemaakt worden. Hij is 1000 keer gewilliger om mij te geven, dan ik gewillig ben om te ontvangen. God is zo gewillig dat als ik één keer oprecht bid ik zalig ben, als ik één keer oprecht naar Jezus verlang, dan heb ik Hem. Als ik één keer tot Jezus kom dan neemt Hij mij aan, één keer klop dan doet Hij open. God geeft mij Zijn woord en prediking om mij gewillig te maken. Gewillig om zaliggemaakt te worden zoals Hij dat doen

wil: op zo'n manier dat Hij er alle eer voor krijgt. God maakt mij gewillig om zalig te worden om zo'n manier dat Hij alle eer krijgt en er voor mij niets anders overblijft dan verootmoediging en verwondering. En die gewilligheid heb ik van nature niet. Ik sta te hoog met mezelf, ik wil mijn zonden vasthouden, ik voel de urgentie niet, ik wil Jezus niet, kan Hem best missen en houd het uit met mij manier van doen en denken.

3 gebruik

Hoe doet de Heere dat? Zondaren gewillig maken. Gewillig om Jezus in ontvangst te nemen. Nu, we weten al uit de opbouw van de catechismus dat de Bijbel met twee woorden spreekt. We kwamen al eerder de wet tegen. En er zit zelfs een bijzondere opbouw in zondag 2 t/m 6. Moet u, jij even op letten. In zondag twee ging het over onze ellende. En toen was de eerste vraag: waaruit kent u uw ellende? Waaruit weet u dat? Antwoord: uit de wet. En toen werd onze ellende in zondag 3 en 4 uiteengezet. Daarna is in zondag 5 en 6 uiteengezet onze verlossing. Wat voor verlossing is er, hoe ziet die eruit? In de Persoon van een Middelaar, God en mens. En dan is de laatste vraag van dat deel: waaruit weet u dat? Uit het Evangelie. Dus: wet en daaruit ellende kennen, verlossing en die kennen we uit het Evangelie. Wet en Evangelie.

Door de wet maakt God zondaren gewillig om te komen tot het Evangelie, tot Jezus in het Evangelie. De wet werkt de dorst die het Evangelie lest. Want de wet zegt: gij zult..... Gij zult mij houden, volkomen en helemaal. De wet eist. Zondag 2: wat eist de wet: God liefhebben boven alles en de naaste als onszelf. De wet eist: kunt gij dat volkomen houden? De wet eist: zondag 4 dat de zonde tegen de hoogste Majesteit begaan met de hoogste, eeuwige staf gestraft wordt. De wet eist. En de wet maakt duidelijk: als je daar zelf aan begint is dat onbegonnen werk: God volkomen liefhebben en je naaste volmaakt als jezelf. Dat is al verloren voor je eraan begint. Want je begint al met een zondige natuur waarin je ontvangen en geboren wordt. En de straf dragen is onbegonnen werk, dat lukt je nooit en de straf afkopen is onbegonnen werk. Want niets, niets kan de straf enigszins verminderen. De wet zegt: je bent verloren. Zo verloren dat alleen Jezus je redden kan.

Om met Spurgeon te spreken: de wet is de naald en het Evangelie is de draad. En die komen direct achter elkaar aan. Dat moet ook. Twee dingen zie je dan: de naald van de wet komt eerst. Want anders krijg je nooit de draad in je kledingstuk. De wet eerst. Anders ben ik niet vatbaar voor het Evangelie. Anders heb ik zelf nog genoeg om me overeind te houden. Heb ik nog genoeg eigen krachten en eigen goede bedoelingen. Heb ik nog genoeg goede werken en gerechtigheden om op te steunen, of als aanbeveling. Anders heb ik genoeg aan een Evangelie dat me een goed gevoel geeft en af en toe een fijn moment. Anders zoek ik een Evangelie

dat me zelf een beetje uit laat maken hoe ik leven zal. Zeker op bepaald gebieden als kleding en media ga ik mijn eigen gang wel. Kan ik steunen op dit of dat, dat ik niet doe zoals zoveel anderen. Zonder de wet spuwt het Evangelie uit. Dat is te vernederend, te negatief over mij. Dat legt me teveel op als levensstijl.

En daarna moet je zien dat de draad direct aan de naald vastzit. Dat het Evangelie direct volgt op de wet. Om te troosten, te vervullen, te verzadigen, zalig te maken. De wet is er dus op gericht om me vatbaar te maken voor het Evangelie. Dorst te verwekken naar een Jezus, Die mijn vloek wegneemt en mij een nieuw hart geeft. De wet verwekt de dorst naar het Evangelie. De wet geeft de zondekennis die doet vluchten tot Jezus. De wet maakt het gat van zondekennis waar Jezus in past. Precies en helemaal. Dat ik niets liever heb dan de Jezus zoals Hij is en aangeboden wordt. Dus: mijn ellendekennis is echt als het mij tot Jezus drijft. Als ik alleen in Jezus rust zou kunnen vinden. En die wordt mij nu juist aangeboden. Al lang, al vanaf mijn geboorte, al voordat ik er oog en hart voor kreeg.

En dan kun je je afvragen: is dat zo. Zoekt God het goede voor mij? Ik maak zoveel mij. God slaat mij zo hard voor mij gevoel. Hij lijkt het erom te doen om mij van zich af slaan. En het is zo donker in mijn hart van binnen, ik voel zo weinig van Zijn nabijheid en gunst. Op mijn gebed merk ik niks en verandert er niks. Ik voel me eerder in steek gelaten onder een dichte hemel. En ik heb zoveel schuld, nu dat door de wet wordt opengelegd golft het op me af: allemaal schuld, niks dan schuld, is God mij gewillig? En dan heb ik juist zo weinig schuldbesef. Ik besef zo weinig veel te weinig van mijn schuld, ik voel me niet schuldig en niet strafwaardig, dat zou toch veel en veel dieper moeten zijn. Waaruit weet ge dat? Uit het Heilig Evangelie. Daaruit, en dat is genoeg. Zelfs al zou, denk aan de Kananese vrouw, Jezus Zelf me negeren en dan zeggen: Ik ben niet voor u gekomen, dan nog, dan toch zegt het Evangelie: in Christus is God gewillig. Het Evangelie zegt: u mag Jezus hebben. Drink van Hem als u dorst hebt. Zodra u gewillig bent, zult u komen en wordt u niet teruggestuurd.

Ja, maar, nu vraag maar, want het is belangrijk genoeg. Ja maar, moet er dan geen berouw zijn, geen afkeer van de zonde, geen echte strijd tegen het kwaad, verlangen naar God en de heerlijkheid. Jazeker! Dat moet er alles zijn, alleen: niet eerst. Niet om de toegang te verwerven, maar als vrucht. Het ware Evangelie eist dit niet, de wet eist. Het Evangelie geeft. In het Evangelie schenkt God wat de wet eist. Ook berouw, verlangen, strijd, afkeer van de zonde, zin om Hem te dienen en te zoeken.

Wees ervan overtuigd: niemand komt zonder die dingen in de hemel, niemand! Ook u en jij niet. En laat je nooit meenemen door een Evangelie waarbij dit allemaal niet zou hoeven en ook wel zonder kan naar de hemel. Niemand komt zonder berouw, afkeer van de zonde, verlangen naar God in de hemel. Maar niemand komt voor het eerst met berouw, afkeer van de zonde en verlangen naar God tot Jezus, want dat geeft Jezus nu juist. Je moet niet van tevoren willen hebben wat je pas daarna krijgt. Je moet niet als voorwaarde willen hebben, wat Jezus als vrucht geeft en belooft.

Zo werkt de Geest de dorst naar Jezus: ik moet Hem hebben. Zo werkt de Geest de vrijmoedigheid om Jezus aan te nemen en de jouw te noemen: ik mag heb hebben want God biedt Hem mij aan in het Evangelie. En zo is Hij ook mij geschonken. Mij aangeboden van Gods kant en aangenomen van mijn kant door de Geest. Ik wilde niet anders meer en kon niet anders meer. Van nature wilde ik niet, kon ik niet, durfde ik niet, allemaal door elkaar heen, één kluwen van verzet en onwil en onmacht. Maar God heeft, door Zijn Geest mij tot Jezus geleid. Het Evangelie zei: je mag komen. Door de wet zag ik: ik moet komen. Aangeboden en aangenomen. Jezus is ook mij geschonken!

Amen